

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΙΑΝΝΗΣ

('Αληθινή 'Ιστορία)

Ανοξεί σ' όλες τις χώρες, μαζί με τὰ λουλούδια και τ' άρώματα, φέρνει πάντα και μιὰ παράδοξη μελαγχολία στους ανθρώπους, οι οποίοι υποφέρουν από τὰ νευρά τους. Έβνε ένα είδος επικίνδυνης και μεταδοτικής αρρώστιας. Οι ψυχιατρικοί και άσκαλοι άνθρωποι και τή θεωρούν ως τήν πό τραγική εκδήλωση τής νευρασθενείας. Παρουσιάζετα πάντα σχεδόν μεταξύ των άμωρων κοριτσιών και των νέων. 'Αλλά κ' ήλακωμένοι άνθρωποι πέφτουν καιμά ά φορά θύματα αυτής τής τραγικής επιδημίας. 'Ετσι τ' άστυνομικοί δελτία τους μήνες τής 'Ανοξείας παρουσιάζει τις περισσότερες αυτοκτονίες για λόγους ασθματικών: κ' ή τελευταία σελίδα των ήμερησίων γεμίζει από τις άφήσεις και τις πληροφορίες αυτών των τραγικών θωμάτων. Δέν παραλείπουν κανένα καθόλου ό φίλοι του Ροϊντόλφ Τζάφερσον, όταν διάβασαν τήν αυτοκτονία του. Έβνε δια τ' δικαιολογητικά ενός δεισιού, για νά δραστηριοποιηθεί τή ζωή τής Νέας 'Υόρκης. 'Ηταν άπογοητευμένος από τόν έρωτά του, είχε βαρεθεί τις διασεκδάσεις κ' είχε κουρασθεί από τις ήπιήμενες περιπέτειες. 'Αν ό άτυχος Ροϊντόλφ ζούσε δύο κ' εκατό χρόνια, θά πήγαινε νά κλεισθή σ' ένα μοναστήρι και ν' αναζητή τ' έγκόσμια. Μ' αυτό σήμερα δέν τ' άσφορσε ως άπολύτως. Τού φανόταν ότι ένν θά είχε τ' άθροος νά γονατίσει κ' έκείνος λατρεύει μαζί με τούς άδελφούς, και ν' άρχισι τις ψαλμωδίες και τις μετάνοιες. Φοδόνταν ότι θά έκανε τήν τρέλλα νά τραγουδήσει κ' γοητευτική ομοιότητα τών Χαϊνά! 'Γ' αυτό, εάν άνθρωπος πού έχει πάρει μιάν τήν άπόφασι του, κατακόσμιος τις άποφάσεις του, πλήρους τούς μεθόδους τ' άπρηκτικού προσωπικού του, έγραφε τήν περιουσία του σ' ένα φιλανθρωπικό άστυλο τής 205ης Λεωφόρου και κατόπιν πήγε νά περπατήσει λίγο στον κήπο του. 'Ο Ροϊντόλφ Τζάφερσον άγαπούσε τ' λουλούδια. 'Ηταν μιάν από τις άδυναμίες του. 'Εκείνη τή νύχτα, άσπύσο, είχε κρυφίσει από μιάν δυνατή μελαγχολία. Μερικοί έστηγέτες του, πού τόν είχαν συνηθίσει, τόν είχαν δει νά περπατά άσημασμένο στα δύο μάτια του κήπου, άμίλητος και με μιάν έκπληξη λόγου στο βλέμμα του. Πάνω στον ούρανό ή νύχτα είχε άφήσει κάλι νά φανούν τ' λαμπρά άστρα. 'Ο Τζάφερσον έπαύσθηκε καταγής σ' τή δροσερή χλόη κ' άόχισε νά τ' κινάσει. 'Ο κήποςός του, πού παρακολουθούσε τις κινήσεις του, δήλωσε κατόπιν στους άστυνομικούς ότι ό Ροϊντόλφ έβνε έτσι άκίνητος πού άρα και έαρκάει, όταν πλησιάζει νά ήμερωσθι, άόχσε νά φωνάξει σάν τρέλλος :

—'Εχασα τ' άστρο!... 'Εχασα τ' άστρο μου!... Και πούν προλάβει ό γέρο κήποςος νά τρέξει κοντά του, έβγαλε τ' πιστόσφορό του κ' αυτοκτόνησε. 'Ο ίατροδικαστής, πού έξέτασε κατόπιν τ' νεκρό, διεπίστωσε ότι ό άτυχος Ροϊντόλφ Τζάφερσον είχε κρυφίσει από τήν τρομοκρατία τής ασθματικής άποφάσεως Χέλυ. Δέν άναμνήσθη επιδημία τής ανθημίας κ' ότι εκείνη τή νύχτα πραγματοποιήσε τήν έμμομη ιδέα του νά σκοτωθή, έλακωμένος από τ' μεθυστικά άρώματα των λουλουδιών. 'Οσο για τ' τελευταία άόγια του, αυτά δέν έβνε καμιά σημασία, γιατί ήσαν λόγια παράφορος.

Οι φίλοι του Τζάφερσον, λοιπόν, αφού σχολίασαν τ' θάνατό του και τόν άνθεάν, πού κάθε χρόνο αυτό τόν κερδ' διαγραφόνται σ' τή Νέα 'Υόρκη. Κ' ήμως, ή ιστορία τού άτυχου Ροϊντόλφ δέν είχε τελειώσει έδω πέρα. 'Ηταν μοιραίο νά έχη άκόμη ένα θύμα. Κ' αυτή τή φορά ό 'Αμερικανός δέν έβνε νά ανηχώνηται, γιατί άπελευκέρθη ή μυστική τραγωδία τού πλοίσκου Τζάφερσον και τ' ρόλο πού έπαιξε σ' αυτή μιάν άμωρη γυναίκα.

Έκως μέρες μετά τήν αυτοκτονία του Ροϊντόλφ, στο Σέντραλ Πάρκ τής Νέας 'Υόρκης, βρέθηκε τ' πτώμα μιάν νέας δεκαεπτά χρόνων. 'Η άτυχη φαινόταν ότι είχε αυτοκτονήσει με μιάν λογική όδω βρονιά, πράγμα πού έβνε κατάλληλο στους άστυνομικούς. 'Εβνε αν άστυνομικός συστημιακός έρευνες κ' αναρίσκει και τέλος καταρρόδη νά έξανακρίσει ή άκόλουθη παράδοξη ιστορία, από ένα μεταγόν, με τή φωτογραφία μιάν γυναίκας κ' ενός άνδρος, πού ή δυστυχισμένη νέα είχε στο λαμό του. Αυτό τ' κορίτσι άνομαζόταν 'Εβελιν Νόρμερ κ' εργαζόταν ως καμαρέτα στο σπίτι του γιατρού Τζ'ον Τόινερ. 'Η σέξυγος ήμως τού δόκτορος, μιάν γοργή και άκαρδη γυναίκα, έπειδή ήλπιε τήν 'Εβελιν, έπιτόσε νά βρη μιάν πρόφασι για νά τήν διώξη από τ' σπίτι. Και πράγματι, κατόρθωσε νά τ' πετύχη. 'Από τις πληροφορίες πού πήρε από τ' άστυλο τής 205ης Λεωφόρου, έβνε ότι ή 'Εβελιν Νόρμερ ήταν κόρη μιάν γυναίκας των καταγοώνων! 'Αυτό βέβαια ήταν άρεστό για νά τήν διώξη άμέσως άπ' τ' σπίτι της και νά τήν στείλη πάλι στο άστυλο, άκρωδός τή μέρα πού ό Τζάφερσον αυτοκτονούσε από τή νευρασθενεία

του κ' άφηνε τήν περιουσία του σ' αυτό τ' φιλανθρωπικό ίδρυμα. 'Η 'Εβελιν ήμως δέν μπορούσε πού νά άποφέρει τή άσπρη ζωή τού άστυλου, κ' έπαιτα από λίγο κατόρθωσε νά δραστηριοποιηθεί, για νά ζήση έλευθερία. Μά δέν τ' κατάφερε. Και στήν άπελποσία τής αυτοκτονίας μιάν νύχτα στο Σέντραλ Πάρκ. 'Η ιστορία τής θά ήταν τ' συνηθισμένο δράμα κάθε ήλιωκόριτσου, άν ή φωτογραφία τού μεταγόνου δέν έβνε τούς άστυνομικούς νά τ' χάσουν. 'Ο άνδρας αυτής τής εικόνας έμοιάζε καταληπτικά με τόν Ροϊντόλφ Τζάφερσον! 'Τι κρυφόνταν λοιπόν πίσω άπ' αυτή τήν ιστορία; 'Επειτα, για πού λόγο ό Ροϊντόλφ είχε άφήσει όλη τήν περιουσία του στο άστυλο τής 205ης Λεωφόρου; 'Ενας άστυνομικός άνέλαβε νά έξερχώνη τήν ύπόθεσι. Και ύστερα από ένα μήνα, παρουσιάζει τήν άκόλουθη έβλεψη στο δικαστή τής Γουάσιγ' Ασφαλείας:

'Η 'Εβελιν Νόρμερ είχε παραδοθή στο άστυλο τόν άπόγον από έναν έγκληματικό άνδρα τής έργατικής συνουσίας, τόν Νόρμερ, ό άπόιος καταδράστηκε κατόπιν ός λοόγια δεσμά, για τις πολυάριθμες άπάτες του. 'Από πότε κανείς δέν ένταφιάσθηκε γ' αυτήν και μεγάλωσε με τις φροντίδες των φιλανθρωπών κηρύων τού άστυνομικού. 'Οσο για τή μητέρα της, μιάν πού άμωρη, αλλά έποικη γυναίκα, αυτή ποτέ δέν έβλεψε ούτε νά τήν δει. 'Αρρεσε τούς άρρώστους φίλους της νά τή παραούσουν στή κωστήριζή ζω' κ' άφού έβρεσε διασεκδάζοντα στα κέντρα τού Μπρονξουάι, μετά λίγα χρόνια, τωσασμένη από τ' ζενιχία, έξέτεσε στα καταγόγια τού λιμανιού και τέλος πέθανε σ' ένα σφαροιστήριό. 'Ο Νόρμερ ήμως φαινόταν ότι άγαπούσε υπερβολικά τήν κόρη του. 'Η στέργει τις τόν έκανε νά μετανοήση παρ' για νά έργασθι τον. 'Ολοι μέσα στη φιλική τόν συμπαθόνταν και τόν άβηναν νά κολοφωρή έλευθερα παντού. Απ' ή όσπύσο ή έλευθερία ήταν μεγάλος πωροσμός για τόν κατά κ'νο. Και μιάν νύχτα κατόρθωσε νά δραστηριοποιηθεί από τις φωνάξεις τού Σιγς-Σιγς και νά έξαρρασθή. Κανείς πού δέν έβιασε τίποτε γ' αυτόν. 'Ετσι νόμισαν ότι είχε πεθάνει. 'Αλλά αυτή δέν ήταν ή άλήθεια. 'Ο Νόρμερ είχε πεθάνι μόνος ός έργαστηρίας κ' είχε ζαναγίσει ένας ήμιος άνθρωπος, σάν τόν Γιάννη 'Αγάννη των 'Αθώνων τού Βιστορος Ούγκου.

—'Αλλάς τ' όνομά του, έργασθηκε σκληρά κ' έπαιτα από δέκα χρόνια κατόρως ν' άποχτήση μεγάλη περιουσία και νά γίνη πασίγνωστος ως Ροϊντόλφ Τζάφερσον! Μά δέν έπαυε νά λατρεύη τήν κόρη του. Τ'ο τραγικό ήταν ότι δέν μπορούσε γ' κ' αυτήν τίποτε γ' αυτήν, γιατί έπισησε ό φόβος: ν' άνακαλύψουν και νά τόν ζαναστειλούν στα κ'άτεργα. 'Ετσι για τόν Ροϊντόλφ Τζάφερσον έβνε μιάν μαρτυρική ζωή. Για νά έξερχθι τόν πόνο του, σίχτηκε με τ' μάστρα στη δουλειά. 'Ολοι οι φίλοι τόν θύαζαν. Αυτός ό άνθρωπος είχε διαδωλεψή τήν ήλιω. Θά έβλεπε κανείς ότι είχε συνηγάρι τόν πόν στανά. 'Η περιουσία του μέσα στα λίγα χρόνια έκαρτασασθήκε. Μά ό Τζάφερσον δέν ήταν ελχαριστημένος. Οι φίλοι του, πού δέν ήξεραν τ'ο μεγάλο μυστικό του, νόμιζαν ότι βασανίζόταν από ένα άγέλπδο έρωτά και τόν κωδίδευαν.

Δέν μπορούσε νά καταλάβοι, πού έβλεπαν, πώς έσύ, ό τόσο δυνάτος κ' ό τόσο έβνε έπισημασμένος, βασανίζετα από μιάν γυναίκα. Πού άνε λοιπόν αυτή πού διασεκδάζει με τόν πόνο σου; —Έβ' ένα άστρο!... τούς έβλεπε χαμογελώντας

αιώνιατικά. 'Ενα άμωφορ και λαμπρό άστρο, πού όδηγ' τις πράξεις μου. Γ' αυτήν έβνε πλοίσος και γ' αυτήν κοπάει. Κ' ή δ' ή Νέα 'Υόρκη διασεκδάζει μ' αυτή τήν παραξενιά τού πλοίσκου Τζάφερσον. 'Ο πλοίσκος ήμως 'Αμερικανός, σ' γά-σ' γά, άρχισε νά έργασθι τή δουλειά του, νά βαρύνει τις διασεκδάσεις και τις έπιήμερες περιπέτειες. Έβνε κρυφίσει από μιάν έρωτική νερασθενεία, πού τ'ο παρέβνε τις δυνάμεις. 'Ετσι άπόφασε νά θέση τέμα σ' τή ζωή του. Τήν τελευταία 'Ανοξεί ή κατάστασι του χειροτέρεψε. Τ'ο σπύσμα τής φύσεως γόρσο του, με τ' άμωρα λουλούδια και τις μυστηιακές μυρωδιές τους, τόν έκανε νά θυμάται τήν κόρη του. Και τότε σκέφτηκε ότι έπρεπε νά τελειώσουν τ' άσάνατά του. 'Αρρεσε λοιπόν όλη τήν περιουσία του στο άστυλο τής 205ης Λεωφόρου, χάρις ιδιαιτέρως ένα μεγάλο ποσό στήν μιάν 'Εβελιν Νόρμερ, τήν κόρη του, και τίνεσε τ' μισό τ'ο σπύσμα τού άστυλου, κρυμμένως από τήν τρομαχτική επιδημία τής ανθημίας.

Αυτή έβνε ή ιστορία τού καταδότη Νόρμερ, τήν όποια άπέπληξε ό δόσμος άστυνομικός. Μά τ'ο πού περιέγιο ήνε ή τρομαχτική άτυχία τής μικρούας 'Εβελιν, ή όποια έβρε μέσα σ' ένα άστυλο, χωρίς νά γνωρίση τόν πλοίσκο πατέρα της, πού τήν λάτρευε, και πέθανε κηνωμένη και σάν ήλιωκόριτσου στο Σέντραλ Πάρκ! 'Ηταν ή μόνη πού λυσιβήκαν σ' ή αυτή τήν τραγία ό 'Αμερικανός. Γ' αυτό, άν πάτε σήμερα στο νεκροταφείο τόν άπόγον, θά δ'ητε ότι πάντα πάνω στον τάφο τής άπαρχον δροσερά τριαντάφυλλα! 'Η 'Αμερικανίδες έξερουν ν' άγαθούν τ' άδωδα θύματα των τραγικών θωμάτων τής ζωής, τ' άποια πληρώνουν τις πράξεις και τ' έγκλήματα των γονέων τους, όπως άκριδός συνέθη και με τήν άτυχη μιάν 'Εβελιν Νόρμερ.

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ